

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci navrhovateľa: **S. H.**, narodeného X., bez dokladov totožnosti, evidenčné číslo: X., štátneho príslušníka Bangladéšskej ľudovej republiky (ďalej len Bangladéš), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy K., okres G., Bangladéš, aktuálne s miestom pobytu Pobytový tábor Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Rohovce, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, Pivonková č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-34-15/PO-Ž-2010 zo dňa 23. februára 2010, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/22/2010-86 zo dňa 1. júna 2011 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/22/2010-86 zo dňa 1. júna 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave potvrdil napadnutým rozsudkom č. k. 9Saz/22/2010-86 zo dňa 1. júna 2011 rozhodnutie ČAS: MU-34-15//PO-Ž-2010 zo dňa 23. februára 2010, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom znení (ďalej len „zákon o azyle“), zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku:

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci krajský súd uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Odporca vypočul navrhovateľa k dôvodom jeho žiadosti o azyl, vyvinul úsilie k tomu, aby navrhovateľ objasnil rozdielnosti medzi jeho aktuálnou a predchádzajúcou žiadosťou. Prijal a do spisu založil všetky navrhovateľom predložené doklady a v rozhodnutí sa s nimi vysporiadal. S poukazom na takto zistený stav veci vyhládal a do spisu založil správy o krajine pôvodu navrhovateľa zamerané tiež na bezpečnostné riziká prípadného návratu navrhovateľa do Bangladéša.

K námietke, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov taktiež uviedol, že nie je dôvodná. Odporca opísal zistený stav veci v aktuálnom, ako aj v predchádzajúcom azylovom konaní, jasným a logickým spôsobom uviedol v čom vidí nenaplnenie predpokladov udelenia azylu, resp. neposkytnutia doplnkovej ochrany, predovšetkým však odôvodnil, prečo jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú. Osobitne poukázal na zásadné rozpory v jeho jednotlivých žiadostiach o azyl (fundamentálny rozdiel v udaní dôvodu, ktorý ho mal donútiť k odchodu z Bangladéša), ktorú skutočnosť považoval za kľúčovú pri posúdení jeho aktuálnej žiadosti o azyl.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci uviedol, že aj po preskúmaní tejto námietky súd dospel k záveru, že nie je dôvodná. Navrhovateľ v aktuálnom azylovom konaní ako dôvod svojho odchodu z Bangladéša uviedol, že od roku 2002 vykonával funkciu predsedu "unionu" (asi 14 dedín), že jeho problémy začali v roku 2007 - v júli pripravovali míting BNP v škole Gosaing High School, kedy členovia študentskej vetvy AL (Awami

League) zničili pripravované pódium, jemu (navrhovateľovi) ako aj ostatným členom BNP sa však podarilo ujsť. Tento útok na základe oznámenia vyšetřovala polícia, výsledok vyšetřovania však navrhovateľ uviesť nevedel. V auguste toho istého roku medzi predavačmi ryže v Gosaingu (členmi BNP) a ostatnými predavačmi vznikla hádka, ktorú prišiel navrhovateľ urovnať. Medzi predavačmi z BNP a AL došlo k bitke. Navrhovateľ ďalej uviedol, že na následnom mítingu študentskej vetvy AL bolo jeho meno vyhlásené s tým, že má opustiť krajinu, inak sa mu môže niečo stať. Odporca správne poukázal na skutočnosť, že tieto udalosti nie sú dôvodom k udeleniu azylu. Pokiaľ ide o zničenie pódia pripravovaného mítingu, táto udalosť - ako to sám navrhovateľ uviedol - nesmerovala proti nemu a ani voči tam prítomným členom BNP. Ak by (tiež) navrhovateľ urovnával konflikt medzi predajcami ryže, následná (údajne) vyslovená výzva na mítingu AL taktiež nenapĺňa predpoklady udelenia azylu podľa § 8 zákona o azyle. Navyiac za situácie, keď túto skutočnosť navrhovateľ uviedol ako úplne nový dôvod žiadosti (nedôveryhodnosť navrhovateľa), pričom tiež neboli naplnené ďalšie predpoklady § 8 zákona o azyle (odôvodnenosť - navrhovateľ ako osoba nebol nikdy objektom perzekúcie, nie je logickým aby sa mu politická strana AL vyhrážala za to, že urovnával konflikt medzi predajcami ryže, navrhovateľ tento svoj údajný problém - obavu nenahlásil na polícii, a teda sa ani nepokúsil vyhľadať pomoc na príslušnom štátnom orgáne a ani sa tento problém - údajné ohrozenie nepokúsil vyriešiť presťahovaním sa do inej časti Bangladéša). Odporca tiež v súlade so zisteným stavom veci správne konštatoval, že v prípade navrhovateľa nebol naplnený ani jeden z predpokladov poskytnutia doplnkovej ochrany. Následne odporca vyvodil správny a logický záver, vyplývajúci z diametrálne rozličných dôvodov svojho odchodu z Bangladéša, ktoré prezentoval tak v predchádzajúcom, ako aj v aktuálnom konaní (viď vyššie zistený a opísaný stav veci v oboch konaniach). Ak navrhovateľ v prvom konaní ako dôvod svojho odchodu uviedol problémy s protikandidátom na miesto predsedu študentskej odnože strany BNP, (pričom iné dôvody neuvádzal, i keď bol na ich prípadnú existenciu dopytovaný), pričom v druhom konaní uvádzal dôvody úplne iné (prameniace zo vzťahov strany BNP a strany AL), pričom ich diametrálnu rozdielnosť v podstate odmietol vysvetliť, je správny záver odporcu, že nie je vôbec možné ustáliť skutočný dôvod jeho odchodu z krajiny pôvodu. Ak teda takto zistený stav veci odporca posúdil ako naplnenie predpokladu pre zamietnutie žiadosti navrhovateľa o azyl ako zjavne neopodstatnenej podľa ust. § 12 ods. 2 písm. c), d) zákona o azyle, jeho právne závery sú správne.

Nad rámec vyššie uvedeného súd poznamenáva, že navrhovateľom predložené potvrdenie, podľa ktorého M. L. U. S. (O.) zomrel 14. júna 2009 nemá žiadnu vypovedaciu schopnosť, nakoľko navrhovateľov otec sa volá S. H. Pokiaľ ide o navrhovateľom predložený zatykač na jeho osobu, tento doklad nesvedčí o žiadnom prenasledovaní. Pokiaľ je tento doklad pravý, svedčí iba o tom, že navrhovateľ sa mal dopustiť konania, ktoré bangladéšsky súd pokladá za trestné. Je však potrebné poukázať na skutočnosť, že tento mal byť vydaný až 3 roky od doby, keď navrhovateľ z Bangladéša vycestoval, vydaný mal byť až po vydaní napadnutého rozhodnutia odporcu.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že v Bangladéši bol členom politickej strany Bangladéška nacionalistická strana (ďalej len „BNP“). Dňa 10. septembra 2007 sa mali uskutočniť miestne voľby predsedu BNP. Jedným z kandidátov bol navrhovateľ a protikandidátom bol Z. A. Pred uskutočnením volieb bol navrhovateľ dňa 3. septembra 2007 napadnutý v obci Gosainga na ihrisku štyrmi kamarátmi protikandidáta, ktorý sa celému incidentu prizeral. Navrhovateľovi sa podarilo vyviaznuť a rozhodol sa potom odcestovať k sestre do okresného mesta Gazipur. Nakoľko situácia bola veľmi vážna a príslušníci Awami League mohli ohroziť život navrhovateľa aj u sestry, bolo potrebné opustiť krajinu pôvodu Bangladéš a požiadať o ochranu v inej krajine.

Poukázal na to, že pred odporcom jednoznačne, jasne a zreteľne uviedol dôvody odchodu z krajiny pôvodu. Počas pohovorov sa navrhovateľ snažil objasniť všetky skutočnosti súvisiace s jeho žiadosťou a opísať najdôveryhodnejšie a najdetailnejšie všetky skutočnosti tak, ako sa stali.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že predložil odporcovi noviny z krajiny pôvodu ako dôkaz potvrdzujúci jeho tvrdenia, že jeho život je ohrozený a nemôže sa momentálne vrátiť do Bangladéša, nakoľko by bol vystavený reálnej hrozbe zabitia a teda by bol prenasledovaný z jeho členstva v politickej strane BNP.

Taktiež uviedol, že o ochranu na Slovensku žiada len do doby, pokiaľ pri moci bude opozičná strana.

Podľa jeho názoru o udelenie azylu na území Slovenskej republiky požiadal z dôvodu vážnych politických problémov kvôli členstvu v politickej strane BNP a taktiež z dôvodu fyzického napadnutia v roku 2007 počas jeho kandidatúry za predsedu BNP.

Poukázal tiež na správu Human Rights Watch z februára 2008, podľa ktorej bolo mučenie v Bangladéši bežným a rozšíreným problémom. Je bežným znakom trestného vyšetrovania, pričom polícia ho využíva na získavanie priznania. Mučenie je taktiež používané na politicky motivované účely proti podozrivým z ohrozenia národnej bezpečnosti, kritikom vlády a proti podozrivým oponentom na získavanie informácií, na vydieranie alebo zastrasovanie. Mučenie vykonávali príslušníci polície, paramilitantných skupín a armády bez ohľadu na to, ktorá vláda bola pri moci.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril listom zo dňa 10. augusta 2011 a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť, nakoľko po vykonanom dokazovaní mal odporca preukázané, že navrhovateľ svoju žiadosť o udelenie azylu odôvodnil inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, § 10 a § 13a alebo 13b zákona o azyle.

Uviedol, že navrhovateľ počas prvého azylového konania uvádzal ako dôvody žiadosti problémy s členmi strany BNP, ktorej bol sám členom. Išlo teda o vnútrostranícke spory. Počas druhého azylového konania uvádzal celkom odlišné dôvody, problémy s prívržencami strany Awami League, ktoré sa v ničom nezhodujú s problémami uvádzanými počas prvého azylového konania. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ v jednom z týchto azylových konaní úmyselne uviedol nepravdivé informácie s cieľom sťažiť posudzovanie jeho žiadosti o azyl. Vyhodnotením jeho vyhlásení, ktoré sú jednoznačne protirečivé, možno preto považovať navrhovateľa za osobu nedôveryhodnú.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol uverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 2. novembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení tretej hlavy piatej časti O. s. p. "Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov" sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 250i veta prvá O. s. p. je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Konanie o udelenie azylu na území SR je upravené zákonom o azyle a samotné udelenie azylu je spojené so splnením podmienok, taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa žiadateľ nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom, prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 2 písm. c) zákona o azyle zamietne ministerstvo žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú aj vtedy, ak žiadateľ nespĺňa podmienky podľa § 8, § 10, § 13a alebo § 13b a predložil nepravdivé informácie alebo dokumenty, falšované alebo pozmenené doklady alebo zadržoval podstatné informácie alebo dokumenty dôležité na konanie o udelenie azylu, s úmyslom sťažiť posudzovanie žiadosti o udelenie azylu.

Podľa § 12 ods. 2 písm. d) zákona o azyle ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú aj vtedy, ak žiadateľ nespĺňa podmienky podľa § 8, 10, 13a alebo 13b a zdôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu nesúvislými, protirečivými, nepravdepodobnými alebo nedostačujúcimi vyhláseniami, na základe čoho nemožno jeho osobu považovať za dôveryhodnú.

Podľa § 12 ods. 3 zákona o azyle rozhodne Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.

V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 2 písm. c) a d) a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne, v medziach odvolania, Najvyšší súd SR preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ žiadosť o udelenie azylu odôvodnil inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo § 13b zákona o azyle. V priebehu konania boli všetky skutočnosti uvedené navrhovateľom, objektívne preskúmané a komplexne posúdené a z administratívneho spisu bolo zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu („Správa o ľudských právach: Bangladéš“ vydanéj Úradom pre demokraciu, ľudské práva a prácu Ministerstva zahraničných vecí USA z 25. februára 2009, z „Informačného bulletinu o krajine pôvodu Bangladéš - informácie o krajine pôvodu“ z 3. novembra 2009 vedenom pod č. p.: MU-45-5/ODZS-2009 a z materiálu „Bangladéš – informácie o krajine pôvodu“ zo 6. februára 2009 vedenom pod č.p.: MU-45-5/ODZS-2009).

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že navrhovateľ prvú žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky podal dňa 8. februára 2008 pred pracovníkmi Oddelenia azylu PZ Humenné z dôvodu obavy o svoj život. Podľa jeho vyjadrenia mal v krajine pôvodu údajne vážne politické problémy, lebo je členom politickej strany BNP. Ďalej uviedol, že dňa 10. septembra 2007 sa mali v obci Gosainga uskutočniť miestne voľby predsedu BNP. Jedným z kandidátov mal byť údajne aj navrhovateľ. Jeho protikandidátom mal byť človek Z. A. Ešte pred uskutočnením volieb mali 3. septembra 2007 navrhovateľa v obci Gosainga na školskom ihrisku fyzicky napadnúť štyria kamaráti Z. A. Ten sa mal celému incidentu prizerať. Podarilo sa mu z celého incidentu vyviaznuť bez zranenia. Po tomto incidente sa

rozhodol na miestneho predsedu BNP nekandidovať a odišiel k svojej sestre do okresného mesta Gazipur. Iné problémy v Bangladéši nemal a iné dôvody svojej žiadosti neuviedol. V uvedenom konaní odporca rozhodol o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany.

Za účelom zdôvodnenia jeho opakovanej žiadosti o azyl bol s navrhovateľom vykonaný vstupný pohovor, počas ktorého uviedol, že o udelenie azylu žiada z politických dôvodov. Od roku 2002 mal byť predsedom študentskej vetvy BNP v unione Gosainga (union – 14 dedín). V súvislosti s jeho členstvom v BNP sa mal zapojiť do dvoch incidentov, ktoré sa mali odohrať medzi členmi študentskej strany BNP a členmi študentskej vetvy politickej strany Awami League – ďalej AL. Prvý sa mal odohrať v júli 2007, keď mali členovia študentskej vetvy AL so sekerami a palicami napadnúť míting študentskej vetvy BNP. Ľudia z AL vtedy údajne zničili pódium, na ktorom sa mal míting konať. Druhý incident sa mal konať v auguste 2007 na trhu v obci Gosainga. Tu sa mala strhnúť bitka medzi prívržencami študentských vetiev BNP a AL. Pri tejto bitke boli údajne dvaja členovia BNP zranení a navrhovateľ zranený nebol. Po týchto incidentoch bolo údajne meno menovaného vyhlásené na mítingu študentskej vetvy AL. Navrhovateľ dostal strach a rozhodol sa najprv odísť k sestre do Gazipuru a potom opustil krajinu. Iné problémy v Bangladéši nemal a iné dôvody svojej žiadosti neuviedol.

Ako vyplynulo z odôvodnenia rozhodnutia odporcu, migračný úrad po vyhodnotení dôvodov uvádzaných navrhovateľom dospel k záveru, že navrhovateľ počas pobytu v Bangladéši osobne nemal žiadne konkrétne problémy s členmi AL. Oba incidenty, ktoré uviedol, sa odohrali na verejných akciách a neboli namierené proti osobe žiadateľa.

Odporca v rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ uvádzal rozdielne dôvody svojich žiadostí o udelenie azylu. V predchádzajúcom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany, preto podľa názoru odporcu navrhovateľ zmenil svoju výpoveď iba z toho dôvodu, aby migračný úrad posudzoval iné dôvody a nie dôvody, o ktorých migračný úrad vedel, že neodôvodňujú poskytnutie azylu. Ide teda o účelové správanie sa s úmyslom zavádzať slovenské štátne orgány. V jednom z týchto dvoch konaní musel navrhovateľ poskytnúť nepravdivé informácie, lebo jeho dve výpovede, v dvoch po sebe nasledujúcich konaniach sú tak rozdielne, že nemôžu byť pravdivé.

Z obsahu administratívneho spisu, najmä z výpovede navrhovateľa a všetkých dostupných informácií tak bolo zrejmé, že navrhovateľ odôvodnil svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami, resp. dôvodmi ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a a § 13b zákona o azyle.

V tejto súvislosti bolo potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nebolo možné vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu, žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

So všetkými relevantnými námietkami navrhovateľa sa vysporiadal už odporca v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia odporcu a ani odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné sa osobitne zaoberať.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území SR, nebolo možné považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu a jeho žiadosť bola založená na iných dôvodoch, ako uvádza § 8, § 10, § 13a alebo § 13b zákona o azyle a takýto záver našiel oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania, krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O práve na náhradu trov konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. a § 246c O. s. p., podľa ktorého neúspešnému navrhovateľovi ani odporcovi právo na náhradu trov nevzniklo, na základe čoho účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 2. novembra 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková